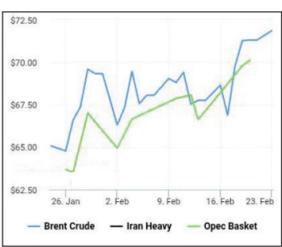

در آستانه دور جدید مذاکرات

قیمت جهانی نفت کاهش یافت

قیمت نفت در معاملات روز دوشنبه بازار آسیا، در آستانه دور سوم مذاکرات هسته‌ای ایران و امریکا و همچنین عدم قطعیت ناشی از تعرفه‌های جدید دولت ترامپ، حدود یک درصد کاهش یافت. به گزارش ایسنا، قیمت نفت برنت با ۷۶ سنت معادل ۱.۰۶ درصد کاهش، به ۷۱ دلار در هر بشکه رسید. قیمت نفت وست تگزاس اینترمدیت امریکا با ۷۵ سنت معادل ۱.۱۰ درصد کاهش، به ۶۵ دلار و ۷۵ سنت در هر بشکه رسید. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور امریکا، روز شنبه اعلام کرد که پس از لغو برنامه تعرفه قبلی دولتش توسط دیوان عالی امریکا، تعرفه موقت واردات از همه کشورها را: ۱۰ درصد به ۱۵ درصد افزایش خواهد داد که حداکثر سطح مجاز طبق قانون است. تونی سایکامور، تحلیلگر شرکت «آی جی مارکتس» گفت: «اخبار مربوط به تعرفه‌ها در طول آخر هفته، به برخی جریان‌های ریسک‌گریزی در صبح امروز منجر شده است که می‌توان آن را در قیمت طلا و معاملات آتی سهام امریکا مشاهده کرد و این موضوع بر قیمت نفت خام تاثیر می‌گذارد.» چنین روز دوشنبه اعلام کرد که در حال ارزیابی کامل حکم تعرفه دیوان عالی امریکاست و او اشتگتن خواست تا اقدامات تعرفه‌ای یکجانبه مرتبط اعمال شده بر شرکای تجاری خود را لغو کند. این تصمیم تعرفه‌ای نگرانی‌های فزاینده در مورد تشدید تنش‌های ژئوپلیتیکی در خاورمیانه را که باعث افزایش بیش از پنج درصدی قیمت نفت برنت و نفت امریکا در هفته گذشته شده بود، تحت‌الشعاع قرار داد.

بدر البوسعیدی، وزیر خارجه عمان، روز یکشنبه گفت که ایران و امریکا، روز پنجشنبه، در ژنو دور سوم مذاکرات هسته‌ای را بر گزار خواهند کرد. بر اساس گزارش رویترز، گلدمن ساکس پیش‌بینی کرد که بازار جهانی نفت در سال ۲۰۲۶ با فرض عدم اختلال در عرضه، همچنان در مزاد عرضه باقی بماند و هم‌زمان، با اشاره به کاهش ذخایر نفت کشورهایی عضو سازمان همکاری و توسعه اقتصادی، پیش‌بینی‌هاییش از قیمت نفت برنت و نفت خام امریکا برای سه ماهه چهارم سال ۲۰۲۶ را با ۶ دلار افزایش، به ترتیب ۶۰ دلار و ۵۶ دلار در هر بشکه اعلام کرد. با این حال، تحلیلگران گلدمن ساکس گفتند که لغو احتمالی تحریم‌ها علیه ایران و روسیه می‌تواند افزایش ذخایر نفتی و عرضه بیشتر در بلندمدت تسریع و ریسک نزول ۵ دلاری و ۸ دلاری پیش‌بینی‌های قیمت‌های نفت در سه ماهه چهارم سال ۲۰۲۶ را ایجاد کند.

خبر

امریکا شرکت صربستان را از تحریم نفتی روسیه معاف کرد

وزیر انرژی صربستان از تمدید معافیتی یکی از شرکت‌های فعال در این کشور از تحریم‌های نفتی روسیه خبر داد. به گزارش اپلنا از خبرگزاری رویترز، ادوینا او جندوویچ هاندانویویچ روز جمعه (یکم فورس) اعلام کرد که وزارت خزانه‌داری امریکا معافیت شرکت آن‌آی‌اس روسیه در صربستان را تا ۲۰ مارس (۲۹ اسفند) تمدید کرده و به این کشور یک‌ماه دیگر فرصت داده‌است تا نفت ایالات متحده دفتر کنترل دارایی‌های خارجی ایالات متحده (OFAC) اعلام کند به عنوان بخشی از اقدام‌های گسترده‌تر علیه بخش انرژی روسیه به‌دلیل درگیری‌های مسکو و کی‌یف، تحریم‌هایی را علیه شرکت آن‌آی‌اس اعمال کرد. دودوویچ هاندانویویچ در بیانیه‌ای گفت: اکنون شرکت آن‌آی‌اس می‌تواند نفت خام وارد کند و به عرضه فرآورده‌های نفتی به بازار ادامه دهد. دفتر کنترل دارایی‌های خارجی ایالات متحده دسامبر گذشته به شرکت آن‌آی‌اس تا اواخر ماه مارس فرصت داد در باره واگذاری سهام اکثریت متعلق به شرکت گازپروم نفت و گازپروم روسیه مذاکره کند. شرکت ام‌اوال مجارستان ۱۹ ژانویه (۲۹ دسامبر) اعلام کرد که توافقنامه‌ای الزام‌آور را با شرکت‌های روسی برای خرید سهام شرکت آن‌آی‌اس امضا کرده‌است. این شرکت روسی تنها پالایشگاه‌نفت صربستان در شهر پانچوو خارج از شهر بلگراد را اداره می‌کند. وزیر انرژی صربستان گفت که در نظر دارد هفته آینده برای یافتن راه‌حل‌هایی برای تحریم‌ها علیه شرکت آن‌آی‌اس به ایالات متحده سفر کند. وی گفت: مذاکرات بین گازپروم نفت و ام‌اوال که ما هم در آن حضور داریم، ادامه دارد. هفته آینده مذاکرات فشرده‌ای خواهیم داشت تا موقعیت خود را بهبود بخشیم. شرکت ام‌اوال اعلام کرد که شرکت دولتی نفت بوپتی (اندوک) بخش کمی از سهام شرکت آن‌آی‌اس را در اختیار خواهد گرفت. شرکت‌های گازپروم و گازپروم نفت هم به‌ترتیب ۱۱.۳ درصد و ۴۴.۹ درصد از سهام آن‌آی‌اس را در اختیار دارند. دولت صربستان هم در این شرکت ۲۹.۹ درصد سهام دارد، در حالی که بقیه سهام متعلق به سهامداران خرد و کارمندان است.

نفت و انرژی

«تعادل» از بازار جهانی انرژی گزارش می‌دهد

گاز روسیه میان ناترازی داخلی و شطرنج ژئوپلیتیک

بازار انرژی ایران در آستانه هر زمستان، با معمایی تکرار شونده روبه‌رو است؛ شکاف میان تولید و مصرف گاز طبیعی، بر آورده‌اشنان می‌دهد در ایام سردسال، کشور به‌طور متوسط روزانه با کسری حدود ۳۰۰ میلیون مترمکعب گاز مواجه می‌شود؛ رقمی که‌نه‌تنها شبکه‌تامین‌را تحت‌فشار قرار می‌دهد، بلکه پیامدهای اقتصادی، صنعتی و زیست‌محیطی گسترده‌ای به دنبال دارد. اکنون در چنین شرایطی، پروژه واردات گاز از روسیه به عنوان یکی از گزینه‌های روی میز، بار دیگر به‌تازگی به‌تازگی توجه سیاست‌گذاران و فعالان انرژی بازگشته‌است.

بر اساس اعلام مقامات رسمی، بندهای فنی، قراردادی و حقوقی توافق واردات گاز از Russia نهایی شده‌ودو کشور در چارچوب همکاری‌های اقتصادی مشترک، این مسیر اجرایی شدن این پروژه را دنبال می‌کنند. این همکاری در سطح کلان میان Iran و روسیه، می‌تواند فصل تازه‌ای در معادلات انرژی منطقه‌بگشاید؛ فصلی که در آن، واردات صرفا به معنای جبران کمبود نیست، بلکه ابعادی ژئوپلیتیکی و ترانزیتی نیز پیدامی‌کند.

کسری ۳۰۰ میلیون مترمکعبی گاز در روزهای سرد، نتیجه ترکیبی از رشد شتابان مصرف، قیمت‌گذاری یارانه‌ای و کندی سرمایه‌گذاری در توسعه میادین و زیرساخت‌های ذخیره‌سازی است. در فصل سرما، با افزایش مصرف خانگی و تجاری، اولویت‌تامین‌به‌بخش خانگی داده و در نتیجه، گاز صنایع و حتی نیرو و گاه‌ها محدود باقطع می‌شود. نیرو و گاه‌ها برای تداوم تولید برق ناگزیر به استفاده از سوخت‌مایع می‌شوند؛ سوختی که هم هزینه بیشتری دارد و هم الودگی زیست‌محیطی بالاتری ایجاد می‌کند.

قطع گاز صنایع بزرگ و پتروشیمی‌ها نیز به معنای کاهش تولید، افت صادرات و از دست‌رفتن درآمدهای ارزی است. در چنین شرایطی، واردات گاز می‌تواند به عنوان مُسکنی کوتاه‌مدت، فشار بر شبکه داخلی را کاهش دهد و از خاموشی‌های صنعتی و افزایش مصرف سوخت مایع جلوگیری کند. اما بررسی اصلی اینجاست که آیا این راهکار، پاسخ نهایی به بحران انرژی است یا تنها تعویق یک‌اصلاح ساختاری؟

آنچه درباره توافق با روسیه مطرح شده، صرفا واردات مستقیم برای مصرف داخلی نیست. بخشی از این همکاری می‌تواند در قالب سوآپ گاز تعریف شود؛ به این معنا که ایران گاز روسیه را در نقاط شمالی دریافت کند و معادل آن را از میادین جنوبی ایران به مشتریان دیگر تحویل دهد و در ازای آن، کارمزدها و سوآپ دریافت کند. این مدل، به دلیل موقعیت جغرافیایی ایران، ظرفیت‌های ژئوپلیتیکی قابل‌توجهی دارد. ایران در چهارراه انرژی منطقه قرار گرفته و می‌تواند حلقه اتصال میان تولیدکنندگان شمالی و مصرف‌کنندگان غربی و جنوبی باشد. در صورت اجرای موفق، چنین سازوکاری نه‌تنها کسری داخلی را کاهش می‌دهد،

شنبه ۵ اسفند ۱۴۰۴ | ۶ رمضان ۱۴۴۷ | سال دوازدهم | شماره ۱۲۶۶ | Tue, Feb 24, 2026

تعادل

گسترش همکاری با ترکمنستان می‌تواند مکمل یا حتی جایگزینی برای بخشی از واردات از روسیه باشد، به‌ویژه آنکه انتقال گاز از شمال شرق کشور به مرکز مصرف، هزینه کمتری در پی دارد. یکی از چالش‌های بنیادین در مدیریت بازار گاز ایران، تمرکز تاریخی بر سمت عرضه بی‌توجهی نسبی به مدیریت تقاضاست. قیمت پایین گاز برای مصرف‌کنندگان خانگی و صنعتی، انگیزه چندانی برای بهینه‌سازی مصرف باقی نمی‌گذارد. در نتیجه، هر افزایش عرضه—چه از طریق توسعه میادین داخلی و چه از مسیر واردات—به‌سرعت بار شد مصرف‌کنشی می‌شود.

در نبود اصلاح الگوی مصرف، توسعه زیرساخت‌های بهینه‌سازی انرژی و واقعی‌سازی تدریجی قیمت‌ها، واردات می‌تواند به چرخه‌ای دایمی بدل شود؛ چرخه‌ای که در آن، دولت گاز را با هزینه بالا تامین و با یارانه گسترده عرضه می‌کند. این روند، فشار ضاغفی بر بودجه عمومی وارد کرده و منابع سرمایه‌گذاری در بخش‌های مولد را محدود می‌سازد. همکاری گازی با روسیه، علاوه بر ابعاد اقتصادی، پیامدهای سیاسی و ژئوپلیتیکی نیز دارد. در شرایطی که بازار انرژی اروپا و آسیا تحت تاثیر تحولات ژئوپلیتیکی قرار گرفته، نزدیکی تهران و مسکو در حوزه انرژی می‌تواند توازن‌های جدیدی ایجاد کند. اما هم‌زمان، این پرسش مطرح‌است که آیا تکیه بر واردات از یک شریک خاص،

گسترش همکاری با ترکمنستان می‌تواند مکمل یا حتی جایگزینی برای بخشی از واردات از روسیه باشد، به‌ویژه آنکه انتقال گاز از شمال شرق کشور به مرکز مصرف، هزینه کمتری در پی دارد. یکی از چالش‌های بنیادین در مدیریت بازار گاز ایران، تمرکز تاریخی بر سمت عرضه بی‌توجهی نسبی به مدیریت تقاضاست. قیمت پایین گاز برای مصرف‌کنندگان خانگی و صنعتی، انگیزه چندانی برای بهینه‌سازی مصرف باقی نمی‌گذارد. در نتیجه، هر افزایش عرضه—چه از طریق توسعه میادین داخلی و چه از مسیر واردات—به‌سرعت بار شد مصرف‌کنشی می‌شود.

در نبود اصلاح الگوی مصرف، توسعه زیرساخت‌های بهینه‌سازی انرژی و واقعی‌سازی تدریجی قیمت‌ها، واردات می‌تواند به چرخه‌ای دایمی بدل شود؛ چرخه‌ای که در آن، دولت گاز را با هزینه بالا تامین و با یارانه گسترده عرضه می‌کند. این روند، فشار ضاغفی بر بودجه عمومی وارد کرده و منابع سرمایه‌گذاری در بخش‌های مولد را محدود می‌سازد. همکاری گازی با روسیه، علاوه بر ابعاد اقتصادی، پیامدهای سیاسی و ژئوپلیتیکی نیز دارد. در شرایطی که بازار انرژی اروپا و آسیا تحت تاثیر تحولات ژئوپلیتیکی قرار گرفته، نزدیکی تهران و مسکو در حوزه انرژی می‌تواند توازن‌های جدیدی ایجاد کند. اما هم‌زمان، این پرسش مطرح‌است که آیا تکیه بر واردات از یک شریک خاص،

از پشت بام خانه تا درآمد پایدار با برق خورشیدی

شهروندان از این طرح بار شد قابل توجهی همراه بود؛ به‌طوری‌که در سال ۱۳۹۶، میزان قراردادهای ثبت‌نام مشترکان نسبت به سال ۱۳۹۵ افزایش چشمگیری داشت.

بر اساس اعلام نهادهای رسمی، در سال‌های گذشته سرمایه‌گذاری در این طرح بر عهده مشترک متقاضی بوده و شرکت توزیع برق تهران بزرگ موظف است با تمامی مشترکان متقاضی نصب مولد خورشیدی، مطابق دستورالعمل‌های مربوطه، قرارداد خرید تضمینی برق بام‌مدت ۲۰سال منعقد کند. به‌تأیید مسوولان این نیروگاه‌ها به‌ویژه در ساعات اوج مصرف، می‌توانند بخش قابل‌توجهی از نیاز برق ساختمان‌ها را تامین کرده و نقش موثری در افزایش پایداری و امنیت تامین برق کلاشهر تهران ایفا کنند. در صورتی که مشترکی متقاضی تأسیس نیروگاه خورشیدی پشت‌بامی باشد، می‌تواند با ثبت‌نام در سامانه مهرسان یا مراجعه حضوری به شرکت‌های توزیع نیروی برق نزدیک محل سکونت یا محل احداث نیروگاه، نسبت به دریافت مجوزهای لازم و عقد قرارداد خرید تضمینی برق به مدت ۲۰سال اقدام کند. البته متقاضی موظف‌است تجهیزات مورد نیاز را شخصاً تهیه کرده و با همکاری و مشاوره وزارت نیرو نسبت در برخی مناطق در حوزه انرژی بادی برخوردار است، اهمیت دوچندانی دارد. در همین راستا، از سال ۱۳۹۵ و در پی مصوبه وزارت نیرو در باره خرید تضمینی برق از نیروگاه‌های تجدیدپذیر، عقد قرارداد خرید تضمینی برق خورشیدی از مشترکان غیردولتی آغاز شد. با توجه به اقدامات انجام‌شده در حوزه فرهنگ‌سازی، استقبال

به‌رغم پیش‌بینی افزایش تولید برق همچنان ناترازی داریم

سرپرست شرکت توانیر گفت: به‌رغم پیش‌بینی افزایش تولید برق در سال آینده، همچنان ناترازی در شبکه برق کشور وجود دارد. به گزارش اپلنا و نقل از شرکت مدیریت شبکه برق ایران، محمدالله‌داد به حساسیت بالای فعالیت‌های این مجموعه و تلاش‌شیشه‌روزی برای جلوگیری از بروز حوادث پیش‌بینی‌نشده و کاهش فشار بر صنایع اشاره کرد. وی با بیان اینکه به‌رغم پیش‌بینی افزایش تولید برق در سال آینده، همچنان ناترازی در شبکه برق کشور وجود دارد، تصریح کرد: برگزاری جلسات بین‌حرفه‌ای و برگزاری کمیته‌های مشترک میان بخش‌های مختلف صنعت برق، آمادگی هر چه بیشتر برای عبور از اوج بار تابستان سال آینده انجام فراهم‌شود. در این باره دید همچنین، اردشیر مذکور ی مدیرعامل شرکت مدیریت شبکه برق ایران با اشاره به هماهنگی و انسجام مطلوب میان صنایع و

وزارت نفت در مدیریت سوخت نیروگاه‌ها و عبور بدون خاموشی از دوره سردسال اظهار داشت: بر نامه‌ریزی و تعامل سازنده مجموعه وزارت نیرو و وزارت نفت در زمستان امسال نقش مهمی در مدیریت تنش‌های تامین سوخت، عبور بدون خاموشی از دوره سرد سال و حفظ پایداری شبکه برق کشور داشته‌است. وی با بیان اینکه تابستان پیش‌رو شرایط خاصی را در پی خواهد داشت، افزود: شفافیت در اطلاع‌رسانی و اتخاذ نگاه واقع‌بینانه نسبت به وضعیت انرژی کشور می‌تواند مسیر برون‌رفت از چالش‌ها را تسهیل کند. مذکور ی

۳

رویداد

چرا آب تهران به بحران رسید؟

معاون پژوهشی مرکز ملی مطالعات آب اتاق بازرگانی ایران گفت: ۲۸ درصد آب مصرفی استان از منابع آب زیرزمینی و ۶۲ درصد از منابع سطحی تامین که از این مقدار ۸۴ درصد در بخش خانگی مصرف می‌شود. سرانه مصرف آب در تهران حدود ۲۷۰ لیتر در روز و دو برابر میانگین جهانی است. عباس کشاورز در گفت‌وگو با اپلنا، درباره موضوع بحران آب در تهران اظهار داشت: استان تهران امروز در نقطه‌های حساس و شکننده قرار دارد. جمعیت استان بالغ بر ۱۴۶ میلیون نفر بوده که بیش از ۹ میلیون نفر از آن در شهر تهران متمرکز شده‌اند. تهران به عنوان پایتخت اقتصادی، سیاسی و صنعتی کشور، با تمرکز شدید فعالیت‌ها و خدمات، مهاجرت‌های گسترده‌ای را از دیگر استان‌ها جذب کرده و همین امر موجب بارگذاری جمعیتی و اقتصادی فراتر از ظرفیت اکولوژیک این منطقه شده‌است. وی با بیان اینکه‌بی‌توجهی به ظرفیت‌محدود اکولوژیک پیامدهای گسترده‌ای در افق بلندمدت خواهد داشت، افزود: امروز تهران یکی از آلوده‌ترین شهرهای جهان از نظر هوا، خاک و آلودگی صوتی محسوب می‌شود. آلودگی‌های زیست‌محیطی ناشی از محدودیت منابع آب، رشد جمعیت، صنعتی‌شدن بی‌ضابطه و نادیده‌گرفتن شاخص‌های توسعه پایدار، پس‌ماند و منابع انرژی را به چالشی جدی تبدیل کرده‌است. معاون پژوهشی مرکز ملی مطالعات آب اتاق بازرگانی ایران با بیان اینکه مهاجرت و سیاست‌های ناهماهنگ افزایش جمعیت، مدیریت منابع را دشوار کرده و نیاز به تامین آب و استراتژی‌های مدیریتی پیچیده‌تر را افزایش داده‌است، گفت: هم‌زمان با افزایش جمعیت و توسعه بی‌ریه، سیاست‌انقال آب از دیگر مناطق برای تامین آب تهران از اواخر دهه ۴۰ آغاز شد که در واقع به چالش‌ها دامن زد. از ابتدای گسترش تهران، وزارت نیرو توجه خود را بر اجرای پروژه‌های پر هزینه انتقال آب متمرکز کرد و دیگر دستگاه‌های ذی‌ربط نیز بدون توجه به ظرفیت‌های آب و اکولوژیک روند توسعه بی‌ریه را تشدید کردند.

ادامه از صفحه اول

سدهای خالی و دورنمای بحران آب

توسعه نیروگاه‌های خورشیدی فشار را از روی نیروگاه‌های برقی آبی—که وابسته به آب سدها هستند—می‌دارد. تقای اندمان نیروگاه‌های حرارتی ضروری است. تبدیل نیروگاه‌های گازی به «سیکل ترکیبی» برای افزایش تولید برق بدون مصرف سوخت آبی بیشتر و هوشمندسازی شبکه (Smart Grid) برای مدیریت مصرف در زمان اوج بار و کاهش تلفات انرژی در خطوط انتقال از راه‌های بهبود بهره‌وری است. دورنمای آب در ایران ناشی از دهنده که دوران «تامین آب جدید» به پایان رسیده و وارد دوران «مدیریت تقاضا» شده‌ایم. سرمایه‌گذاری‌ها باید از «بتن و سازه» به سمت «توسعه فناوری و بهره‌وری» حرکت کنند. وضعیت استان تهران در حوزه آب فرونشست، به دلیل تمرکز جمعیت، استقرار صنایع و بارگذاری بیش از حد منابع طبیعی و در وضعیت «فوق بحرانی» قرار دارد. تهران عملاً به ازمایشگاهی برای مشاهده پیامدهای سنگین سوءمدیریت منابع آب تبدیل شده‌است. تهران یکی از بالاترین نرخ‌های فرونشست را در میان کلانشهرهای جهان دارد. مناطق جنوب و جنوب غرب تهران (مناطق ۱۷، ۱۸، ۱۹ و ۲۰) و شهرهایی مانند شهریار، ورامین و اسلامشهر کلون‌های کنونی این بحران هستند. در برخی نقاط دشت تهران و شهریار، نرخ فرونشست بیش از ۱۷ سانتی‌متر در سال گزارش شده‌است. در بخش‌های ۱۷ و ۱۸ مفادیر فرونشست سالانه بیش از ۳۰ سانتی‌متر در سال گزارش شده‌است. با تخریب دشت‌های حاصلخیز: دشت ورامین که زمانی قطب کشاورزی بود، به دلیل فرونشست دچار خشکسالی شد. «بزرگی شده که عملاً نفوذپذیری خاک را از بین برده‌است. راه‌آهن تهران—جنوب خطوط انتقال نفت و گاز و حتی فرودگاه امام خمینی در محدوده‌های تحت تاثیر فرونشست قرار دارند. وضعیت منابع آب تهران: وابستگی خطرناک منابع آب تهران را به بخش‌نشان می‌دهد. آب‌های سطحی (سدهای پنج‌گانه: کرخ، تینان، طالقان و ماملو) و آب‌های زیرزمینی (چاه‌ها) در سال‌های نرمال، حدود ۷۰ درصد آب تهران از سدها و ۳۰ درصد از چاه‌های تامین می‌شد. اما با کاهش سدها به زیر ۴۰ درصد، این نسبت در حال معکوس شدن است و در سال ۱۴۰۴ ر بیشتر فواخی استان تهران و البرز تامین آب از چاه‌ها عملاً حدود ۸۰ درصد از تامین آب را بر عهده داشته‌است. با برداشت بیش‌تر از چاه‌ها، خطر ورود املاح و کاهش کیفیت آب شیر تهران جدی‌تر می‌شود. رقابت شدیدی بین مصرف‌شرب تهران و حقیله کشاورزی دشت‌های اطراف وجود دارد که باعث خشک‌شدن باغات و تشدید گرد و غبار می‌شود. اگر قرار باشد چاه‌های عمرانی و سرمایه‌گذاری دولت تهران هدفمندتر هزینه‌شود اولویت‌یابداز «انتقال آب» به مدیریت چرخه‌آب «تغییر کند. کار‌هایی مانند نوسازی آبشاری شبکه توزیع برای کاهش میزان هدررفت و نصب شبکه لوله‌کشی تهران (آب به حساب نیامده) و ایجاد شبکه فاضلاب و بازچرخانی (Local Reuse) با ایجاد تصفیه‌خانه‌های محلی (پکیج‌های تصفیه) کمک می‌کند تا پس‌اب را در همان محل تولید، تصفیه کرده و برای آبیاری فضاهای سبز و صنایع استفاده کند. به اینکه فاضلاب را به جنوب شهر بفرستد و دشت‌ها را با آب آلوده آبیاری کند. با تصفیه مصنوعی سرفه‌های زیرزمینی در زمان بارندگی فصلی، به جای هدایت سیلاب‌ها به سمت شوره‌زارها، با پروژه‌های «آب‌ذخیری شهری»، آب به درون زمین تزریق می‌شود تا نرخ فرونشست کنترل شود. جداسازی آب شرب از آب بهداشتی—در بلندمدت—با سرمایه‌گذاری روی دو کاره کردن شبکه توزیع در مناطق در حال توسعه، ممکن می‌شود تا آب با کیفیت تصفیه‌شده، سدها، فابری آب شرب استفاده‌و برای شست‌وشو از منابع دیگر بهره گرفته‌شود.

^[1] تهران یکی از آلوده‌ترین شهرهای جهان از نظر هوا، خاک و آلودگی صوتی محسوب می‌شود

^[2] تهران عملاً به آزمایشگاهی برای مشاهده پیامدهای سنگین سوءمدیریت منابع آب تبدیل شده‌است